

[Koføed]

Må jeg indledningsvis sige til hr. Erlendsson, at det er selvfølgelig meget interessant, når man bliver taget til indtægt for nogle synspunkter, men vi skal nok være forsigtige med at konstatere, at nu skal der bare fiskes hårdt på industrifisk, så er hele problemet løst. Sådan er det ikke, og man kan ikke sige her fra denne talerstol, at det er den evige sandhed. Det er rigtigt, at der tilsyneladende er et bestemt forhold, som jeg også illustrerede i min første tale, men derfor kan man ikke sige: nu skal vi bare fiske hårdt på industrifisk. Det afhænger af mange ting, og man skal passe på ikke at forenkle situationen så kraftigt, som hr. Erlendsson gjorde.

Jeg vil gerne takke ministeren for hans redegørelse vedrørende nordmændenes hensigter og nordmændenes handlinger, men jeg kan ikke forstå den politik, der nu føres fra både norsk og dansk side. Fiskeriministeren har den opfattelse, at fra den 1. januar 1978 indfører nordmændene licensordninger, men hvilken fangstmængde regner man med at man kan få licenser til? Det er det ene spørgsmål. Det andet spørgsmål: forstod jeg ministeren rigtigt, når jeg opfattede det sådan, at der overhovedet ingen muligheder er – ej heller for de 50 fartøjer – for at fiske i disse farvande før efter den 1. januar?

Jeg vil spørge om en ting yderligere; det drejer sig om noget, der er lidt vanskeligt at forstå. Vi har åbenbart lidt bedre tid nu til at gå lovgivningen igennem. Er denne lovgivning og de administrative regler, der nu tænkes udformet, i overensstemmelse med de reguleringsforanstaltninger, man påtænker fra Kommissionens side? Har regeringen undersøgt disse ting?

Jeg synes, det er en mærkelig formulering, der findes i det foreslåede § 1, stk. 3 – det glemte jeg at nævne i første omgang – hvor der står, at man skal »gennemføre foranstaltninger for dansk fiskeri, som er nødvendige i henhold til bestemmelser fastsat af fremmede stater«.

Jeg ved ikke, hvilke fremmede stater man tænker på. Er den almindelige terminologi ikke den, at man opererer med tredjelande? »Fremmede stater« er i hvert fald ikke et begreb, jeg nogen sinde er blevet stillet over for. Det kunne tyde på, at man i fiskeriministeriet ikke rigtig er klar over, i hvilken sammenhæng denne lov skal anvendes.

Jeg tilsiger et sagligt udvalgsarbejde; vi skal nok se at gøre det så hurtigt som muligt. Kunne ministeren ikke til sidst give en forklaring på, hvordan han tænker sig at licensordningerne skal administreres?

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg synes ærlig talt, hr. Erlendsson kommer meget nemt hen over de problemstillinger, vi snakker om med hensyn til ressourcerne, hvor meget der er af de forskellige fisk, og hvad de forskellige fisk lever af.

Jeg vil i hvert fald henstille til ministeren, at vi holder os væk fra de grønlandske farvandes fiskerigdom. Det må være grønlandernes område.

Jeg er en meget, meget nøjsom person – det kan sikkert også ses på mig – men jeg troede ærlig talt, at fiskerikommissionen skulle lave et dansk oplæg til en dansk fiskeripolitik, og den slags forslag har man normalt, inden man går ind i forhandlinger med andre lande om en fælles fiskeripolitik. Nu har vi fået at vide, at der foreligger forskellige forslag inden for EF med hensyn til en fiskeripolitik. Skal vi vente og læse disse forslag, før vi laver det danske forslag, så synes jeg faktisk ikke, der er megen grund til, at den fiskerikommission i det hele taget sidder.

Fuglsang (DKP):

Ministeren stillede spørgsmålet, hvor vi og vore fiskere havde været henne, hvis vi ikke havde haft EF i ryggen, når vi forhandlede med andre nationer med hensyn til fiskepladser osv. Jeg indrømmer, at sådan noget har jeg også tænkt over, men ved at se på, hvad der netop nu sker ude i verden, og ved at se på, hvordan de lande, som står uden for EF, har forhandlet og har været i stand til at forhandle sig til rette og opnå nogenlunde rimelige resultater, så er jeg næsten kommet til at tro, at Danmark havde stået bedre, både ved forhandlingerne med nordmændene og i andre tilfælde, hvis vi ikke havde været bundet af EF og havde været nødt til at tage hensyn til de store EF-fiskerinationers interesser. Endelig vil jeg da sige, at der er jo også andre internationale organer, som forhandler om havets problemer, fiskeriets problemer. Jeg kan bl. a. nævne rækken af havretskonferencer, som jo netop drøfter de samme spørgsmål og gør det –